

СЕМ «Я»

БЫЦЬ СЯРОД ЛЮБЯЧЫХ СЭРЦАЙКАЎ

Расказваем цёплую, поўную пяшчоты гісторыю сям’і Слінько

Кацярына Слінько нарадзілася, вырасла і жыве ў Карэлічах, што ў Гродзенскай вобласці. У яе вялікая любячая сям’я, у якой выходзеца пяцёра дзяцей. Па традыцыі, якая склалася ў Беларусі, матулям, якія выходзеюць пяцярых і больш дзяцей, уручаецца ордэн Маці. Кіраўнік дзяржавы падпісаў адпаведны указ у пачатку мая. Акрамя Кацярыны, яшчэ 59 жанчын атрымалі яго. Пагаварылі са шматдзетнай маці пра яе будні, пра тое, як яна ўсё паспявае. Вядома, распыталі аб тым, як жанчына адрэагавала на ўзнагароду.

ХАЦЕЛІ ВЯЛІКУЮ СЯМ’Ю

З будучым мужам Кацярына пазнаёмілася на раённым турзілёце, калі ёй было 19, а Сяргею — 22. З таго часу яны не расставаліся. Абое хацелі дзяцей, дваіх ці траіх. Самі выраслі ў шматдзетных сем’ях і памятаюць, як гэта было весела і цудоўна — расці сярод братоў і сясцёр. Усе жылі дружна, дапамагалі адно аднаму. У сваёй сям’і яны таксама хацелі стварыць камфорт і ўтульнасць. Старэйшай дачцэ Ангеліне 5 чэрвеня споўнілася 20 гадоў. Яна студэнтка, будзе працаваць выхавателем у дзіцячым садку пасля заканчэння ўніверсітэта. Сыну Дамітрыю — 15, сёлета заканчвае школу, захапляецца спортам. Яўгенія заканчвае трэці клас, займаецца творчасцю і таксама любіць спорт.

— Івану 4 гадкі, ён у нас харэаграфію займаецца, выступае з калектывам. А самай маленькай, Ксеніі, 12 ліпеня будзе два. Нярэдка нам з мужам задаюць пытанне, як мы вырашыліся на такую вялікую сям’ю. Зманю, калі скажу, што не перажывала, асабліва калі зацяжарала пятым дзіцем. Мне тады было 39 гадоў, і, канешне, хваляванні непакоілі. Бо роды ў 25 і ў 39 — гэта зусім розныя рэчы. І так атрымалася, што мне на вочы трапілася навіна, што жанчына ў 45 нарадзіла траіццаці ўсё ў яе было добра. І я ў моманце падумала: «А мне ўсяго 39!». Цяжарнасць і роды прайшлі добра, гадуем нашу малую, — падзялілася Кацярына.

Пасля нараджэння трэцяга дзіцяці атрымалі дапамогу дзяржавы — набылі кватэру з выкарыстаннем сямейнага капіталу.

трымлівае. І не трэба прасіць, ён сам бярэ малага, можа закалыхаць, выйсці на прагулку з калейскай. Удзел бацькі ў выхаванні вельмі важны для дзяцей. Усе дамашнія клопаты не звалены на мяне адну, таму я магу перавесці дух, набрацца сіл, калі гэта трэба, — тлумачыць яна.

Сяргей дапамагае і па начах: калі трэба ўстаць да дзіцяці, закалыхаць ці пакарміць. Натуральна, дапамагае са старэйшымі дзецьмі, напрыклад, ходзіць на бацькоўскія сходы, кантралюе выкананне дамашняга задання.

— Старэйшыя дзеці таксама вельмі чулівыя і заўсёды гатовы падтрымаць, — працягвае гера-

іня. — Яны не прыглядаюць за малодшымі 24/7, бо ў іх жа павінна быць дзяцінства. Але вось Дзіма вельмі любіць гуляць з малымі. У іх такая любоў, што я нават апісаць не магу! Яны як адно цэлае. Асабліва малодшанькая — хвосцікам за ім ходзіць, ён і спаць яе можа пакласці. Вядома, калі сам не заняты. Яму таксама трэба і аднагодкамі схадзіць пагуляць, і ўрокі вывучыць. Мы знаходзім баланс.

ЧУЦЬ

СВАІХ ДЗЯЦЕЙ

Кацярына і Сяргей імкнуцца ісці ў нагу з дзецьмі, падзяляць іх інтарэсы. Яны адкрытыя новаму. Важна слухаць і чуць, гаворыць мая суразмоўніца, прымяраць іх праблемы на сябе. Не адмахвацца.

— Пытанне розніцы пакаленняў заўсёды стаіць востра, але мы ўсе імкнёмся адно аднаго разумець, — разважае шматдзетная маці. — Так, бывае, нам, бацькам, нешта ў дзіцячых захапленнях не падабаецца, штосьці мы не разумеем. Вельмі любяць хлопчыкі і дзяўчаты розныя гаджэты, але мы стараемся гутарыць, вучым, што магчыма на нейкую сітуацыю па-іншаму паглядзець. Можам мультымедыя, яны нам нешта ўключыць, а мы ім. Заўсёды рады бачыць сяброў сваіх дзяцей, падзім сумесныя вясчоркі, смажым шашлык, размаўляем, цікавімся. Арганізоўваем святы.

Кацярына з вялікім натхненнем падзялялася эмоцыямі ад атрыманняў узнагароды:

— Калі мне патэлефанавалі і сказалі, што Прэзідэнт падпісаў указ аб узнагароджанні, у мяне чамусьці было моцнае хваляванне. Быць мамай — гэта праца, безумоўна, прыемная. Гэта нейкае чараўніцтва, калі побач з табой столькі любячых сэрцайкаў. Дзеці напаяняюць жыццё любоўю, цёплінёй, пяшчотай. І вельмі прыемна, што ў нас у краіне шануюць матчыну працу. Было вельмі радасна атрымаць узнагароду ў ўсведамляць, што дзяржава не пакінула нас без увагі.

ЛЮБОЎ ДА РОДНАЙ ЗЯМЛІ

Кацярына Слінько вельмі любіць Карэлічах, свой раён і ніколі не задумвалася пра пераезд.

— Мне ў кватэры цяжка жывецца, нібы паветра не хапае, таму з мужам купілі прыватны дом. Я чалавек зямлі. Мне абавязкова трэба нешта саджаць, займацца садамі і агародам, — кажа яна. — У мужа былі думкі аб перездзе, разгледзяў

Мінск. Але я яму вельмі ўдзячная за тое, што пайшоў мне насустрач і мы засталіся ў Карэлічах. І ён таксама ад гэтым не пашкадаваў. Як бачыце, стварылі вялікую сям’ю, развіваемся і расцём разам з нашымі дзецьмі.

Працуе Кацярына кантралёрам энергазбыту Карэліцкага РЭС філіяла «Лідская ЭС» РУП «Гроднаэнерга». У арганізацыі з 2013 года. Да гэтага спрабавала знаець сілы ў розных месцах, але менавіта ў энергетыцы знайшла сваё месца і менавіта ў гэтай галіне.

— У мае абавязкі ўваходзіць праверка прыбораў электрыфікацыі, займаюся дакументацыяй. Таксама па рабоце прыходзіцца шмат кантактаваць з людзьмі, — распавядае жанчына. — Заўсёды стараюся прыслухоўвацца да людзей: як з пункту гледжання прафесіі, так і проста па чалавечы. Стараюся паразмаўляць з пажылымі жыхарамі вёсак. Такія стасункі важныя і для іх, і для мяне. Падчас гутаркі нярэдка ўдаецца вырашыць пытанні на месцы, без пазеўжы ў офіс.

Мая суразмоўніца кажа, што Карэлічы — яе дом, які яна вельмі любіць і ні разу не пашкадавала, што для жыцця выбрала раённы цэнтр. Лічыць, гэта выдатнае месца для жыцця і выхавання дзяцей.

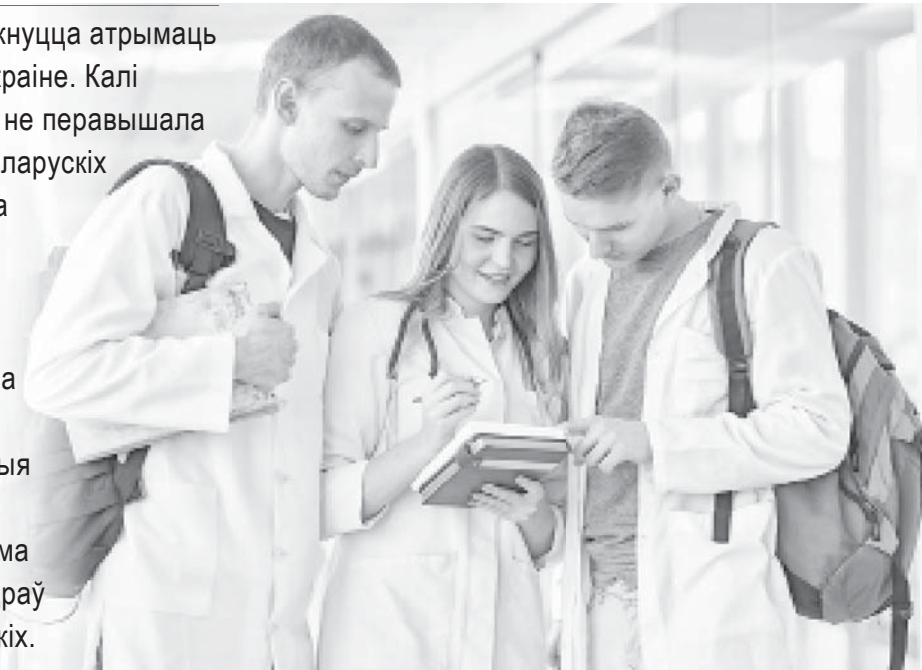
Вераніка КАЗЛОЎСКАЯ.

СОЦЫУМ

АСНОЎНАЯ «ФІШКА» — ПРАКТЫКААРЫЕНТАВАНАСЦЬ

Чым прывабная для замежнікаў беларуская медыцынская адукацыя і што робіцца для замацавання маладых спецыялістаў?

Усё больш замежных студэнтаў імкнуцца атрымаць медыцынскую адукацыю ў нашай краіне. Калі яшчэ пяць гадоў таму іх колькасць не перавышала тры тысячы чалавек, то сёння ў беларускіх медыцынскіх універсітэтах вучацца пяць тысяч замежнікаў. Галоўны складнік якаснай адукацыі — яе практыкаарыентаванасць, чым наша краіна выгадна адрозніваецца ад суседка. Расказваем, чым яшчэ прывабляе медыцынская адукацыя замежнікаў і чаму яны застаюцца працаваць у нашай краіне, а таксама па якіх прычынах замацаванне кадраў у медыцыне — адно з самых высокіх.

СТУДЭНТЫ З 63 КРАІН

Сёння ў Беларусі працуе 47,7 тысячы ўрачоў-спецыялістаў і 111 тысяч сярэдніх пералічаных звыш 11,6 тысяч маладых спецыялістаў, пры гэтым 18 % медыцынскіх кадраў — людзі пенсійнага ўзросту.

— Нас гэта не палохае, гэта наш залаты фонд, настаўнікі, якія перадаюць вопыт маладым спецыялістам, — падкрэсліла начальнік Галоўнага ўпраўлення кадравой работы і прафесійнай адукацыі Міністэрства аховы здароўя Вольга КАЛЮПАНАВА.

Падрыхтоўку высокакваліфікаваных кадраў у краіне вядуць чатыры медыцынскія ўніверсітэты і 16 медыцынскіх каледжаў. У медуніверсітэтах вучыцца каля 20 тысяч будучых урачоў і павізароў, з іх пяць тысяч — замежнікі.

— Гэта грамадзяне з 63 краін свету. Ніякія санкцыі не зменшылі патак студэнтаў, хто хочучы атрымаць адукацыю менавіта ў нашай краіне, бо яна якасная і наша асноўная «фішка» — практыкаарыентаванасць, — адзначыла Вольга Мікалаеўна.

У апошнія тры гады замежныя выпускнікі нашых медыцынскіх ВНУ праходзяць інтэрнатуру ў застаюцца ў нашай краіне працаваць, у год каля 100—150 чалавек. У асноўным гэта выхадцы з краін СНД, у прыватнасці Туркменістана, Таджыкістана, Арменіі і Азербайджана. Сёлета ўпершыню беларускія медыцынскія ВНУ прымуць 20 грамадзян Экватарыяльнай Гвінеі — згодна з дамоўленасцямі кіраўніка нашай дзяржавы.

У каледжах навучаецца каля 12 тысяч будучых фельчараў і медыцынскіх сясцёр. Замежных грамадзян там пакуль няма. Аднак і тут ёсць зацікаўленасць некаторых замежных краін у нашай адукацыі. Згодна з дамоўленасцямі кіраўнікоў краін, у Беларусі ўжо атрымлівае сярэдняю медыцынскую адукацыю група зімбабвійскіх навучэнцаў.

ПРЫВАБНЫЯ БРЭНДЫ

Брэнд беларускай медыцынскай адукацыі — максімальная практыкаарыентаванасць. У адрозненне ад адукацыі ў іншых краінах, практыкаарыентаваны кампанент складае амаль 90 %. Гэта ажыццяўляецца па двух напрамках — работа ў сімуляцыйных цэнтрах і непасрэдна каля ложка хворага.

— Ва ўсіх іншых краінах, у тым ліку і Расіі, студэнты навучаюцца на сімуляцый-

ным абсталяванні. Практыкі калі ложка хворага ў іх амаль няма. У нас сімуляцыйны кампанент складае 30 % ад усіх практычных заняткаў, астатні час маладыя людзі працуюць з пацыентамі, — падкрэсліла Вольга Калюпанова.

Сімуляцыйным абсталяваннем сёння аснашчаны ўсе беларускія каледжы, дзе адкрыты лабараторыі сімуляцыйнага навучання. У медыцынскіх універсітэтах створаны сімуляцыйна-атэстачныя цэнтры, дзе студэнты праходзяць не толькі адпрацоўку практычных навыкаў, але і здаюць экзамены. Нядаўна адкрылі і першы ў нашай краіне рэспубліканскі цэнтр прафесійнай атэстачнай сімуляцыйнага навучання, дзе сабрана самае сучаснае сімуляцыйнае медыцынскае абсталяванне.

Яшчэ адным брэндам беларускай адукацыі з’яўляецца і сеткавае навучанне, калі да працэсу прыцягваюцца рэспубліканскія навукова-практычныя цэнтры, адпрацоўваецца ўзаемадзеянне паміж ВНУ і каледжамі на ўзроўні сімуляцыйна-атэстачных цэнтраў для каманднай работы ўрача і медыцынскай сястры ці фельчара.

Беларусь — адна з нямногіх краін, дзе захавана субардынатура — 6 курс, дзе студэнты раздзелены на патакі хірургічных і тэрапеўтычных спецыяльнасцяў і выбіраюць прафілізацыю. Захавана і інтэрнатура — у іншых краінах няма такога пераходнага этапу ад адукацыі да практычнай дзейнасці. Урач-інтэрн ажыццяўляе практычную дзейнасць і навучаецца. Гэта дазваляе, з аднаго боку, даць больш працяглую і якасную медыцынскую адукацыю, а з іншага — зрабіць медыцынскую дапамогу больш даступнай.

Яшчэ адна адметнасць — неперарывная прафесійная і дадатковая адукацыя. Для гэтага створаны чатыры факультэты дадатковай адукацыі і Інстытут павышэння кваліфікацыі пры БДМУ, а таксама аддзяленні дадатковай адукацыі ў кожным каледжы. Каля 20 тысяч урачоў і 15 тысяч медсясцёр і фельчараў штогод праходзяць курсы павышэння кваліфікацыі і перападрыхтоўкі.

БОЛЬШАСЦЬ ВЫПУСКНІКОЎ ЕДУЦЬ У ЦРБ І АМБУЛАТОРЫІ

Пад асаблівай увагай Міністэрства аховы здароўя размеркаванне. Яно ажыццяўляецца ў тры этапы: знаёмства з меркаванымі першымі працоўнымі месцамі і

работадаўцамі, якія прапануюць прэзентацыі і экскурсіі ў свае ўстановы аховы здароўя, далей вызначэнне канкрэтнага працоўнага месца кожнаму выпускніку і, нарэшце, сустрэча для тых, хто не згодны з размеркаваннем ці мае асаблівыя абставіны.

— Другі год запар наша размеркаванне накіравана на безумоўнае выкананне даручэнняў кіраўніка дзяржавы аб тым, што медыцынская дапамога павінна дайсці да кожнага пацыента, незалежна ад месца пражывання, — адзначыла Вольга Калюпанова. — Удзялілі гэтую асаблівую ўвагу — 53 %: выпускнікі медыцынскіх факультэтаў будуць ажыццяўляць сваю працоўную дзейнасць у цэнтральных раённых бальніцах і амбулаторыях урачоў агульнай практыкі. Пастараліся задаволіць патрэбы ўсіх фельчарска-акушэрскіх пунктаў, якія на сёння засталіся без медыцынскага работніка.

З 1 верасня ў практычную ахову здароўя прыдзе 2400 урачоў-інтэрнаў, 4 тысячы сярэдніх медыцынскіх работнікаў, каля 2 тысяч маладых спецыялістаў пасля праходжання інтэрнатуры.

ЖЫЛЛЁ І ЗАРПЛАТА

Многае робіцца і для замацавання медыцынскіх кадраў. Яно складае ў сярэднім па галіне каля 78 %. Замацаванне адрозніваецца ў пэўных установах аховы здароўя, і, як патлумачыла Вольга Калюпанова, маладыя спецыялісты пераарыентаваныя, бо мяняюцца сямейныя і іншыя жыццёвыя абставіны, аднак яны застаюцца ў краіне і ў медыцыне. На кантролі профільнага міністэрства — выкананне сацыяльных гарантый перад выпускнікамі, асабліва выдзяленне жылля. Амаль 90 % урачоў-інтэрнаў маюць арэнднае жыллё, прычым не пакоі ў інтэрнаце, а асобныя арэндныя кватэры.

На асаблівым кантролі і заробатная плата. Толькі ў медыцыне, акрамя гарантаваных дзяржавай, маюцца дадатковыя надбавкі маладым спецыялістам: урачам-інтэрнам — 20 % ад аклада, маладым спецыялістам — 30 %, тым, хто знаходзіцца ў банку даных адоранай моладзі, — 50 %. Паводле звестак Белстата, намінальная налічаная сярэдняямесячная зарплата работнікаў аховы здароўя ў студзені — крашаві складала 2089 рублёў, што на 16,9 % больш у параўнанні з аналагічным перыядам летась.

Алена КРАВЕЦ.

УЗАЕМАРАЗУМЕННЕ І ПАДТРЫМКА

Калі спытала ў Кацярыны, у чым сакрэт яе сямейнага шчасця, яна з усмешкай адказала: «Ва ўзаемападтрымцы». Ніхто ў іх не жыве асобна сам па сабе. У Слінько прынята дзяліцца перажываннямі, размаўляць, бавіць час разам.

— У мяне вельмі спагадлівы муж. Ён разумее, што даглядаць маленькае дзіця няпроста. Таму заўсёды мне дапамагае і пад-

Лот № 1. Объект недвижимости — капитальное строение с инвентарным номером 611/С-37874 (назначение — здание специализированное для бытового обслуживания населения; наименование — здание КПП (Поплавы) площадью 94,7 кв. м, расположенное на земельном участке с кадастровым номером 620484310101000310 по адресу: Минская обл., Березинский р-н, Поплавский с/с, аг. Поплавы, ул. Березинская, 26. Составные части и принадлежности: А1/к — здание КПП «Поплавы», 1 — Сарай. Год постройки 1982. Физический износ 36 %. Объем здания 439 куб. м. Общая площадь здания 94,7 кв. м. Вид конструкции здания — бескаркасная. Материал наружных стен — кирпич. Одноэтажное здание. **Начальная цена продажи — 21 600,00 бел. руб., задаток — 2 160,00 бел. руб.** Постановлением инспекции Министерства по налогам и сборам Республики Беларусь по Борисовскому району от 06.03.2025 № 001253 наложен арест на имущество. Ограничения (обременения) прав на земельные участки, расположенные в водоохранных зонах водных объектов (реки Поплавка), площадь — 0,0861 га. Ограничения (обременения) прав на земельные участки, расположенные в охранных зонах линий электропередачи свыше 1000 в, площадь 0,0363 га. Материально-ответственное лицо, принявшее имущество на хранение, — Мурашко А.И., директор КУП «Березинский РПКО» (801715 69571).

Лот № 2. 1/2 доли в праве собственности на капитальное строение с инвентарным номером 615/С-14176 (назначение — Здание одноквартирного жилого дома, наименование — жилой дом) общей площадью — 60,2 кв. м, с составными частями и принадлежностями: веранда, гараж, уборная, пять сараев, расположенное на земельном участке с кадастровым номером 625850100001001665 площадью 0,0561 га по адресу: Минская обл., Червенский р-н, г. Червень, пер. Колхозный, 12. **Начальная цена продажи — 27864,00 бел. руб., задаток — 2 786,40 бел. руб.** Постановлением следователя Червенского РОСК от 12.04.2018 № б/н наложен

1. Победитель электронных торгов либо в случае, если заявление на участие в торгах подано только одним участником и он согласен приобрести Объект по начальной цене, увеличенной на 5 (пять) процентов (далее — Претендент на покупку), не позднее 3 (трех) рабочих дней со дня проведения торгов на основании счета-фактуры возмещает затраты на организацию и проведение электронных торгов и оплачивает стоимость приобретенного объекта не позднее 20 (двадцати) рабочих дней со дня проведения торгов. Указанный срок перечисления денежных средств победителем торгов может быть на основании его письменного ходатайства однократно продлен подразделением Департамента по гуманитарной деятельности Управления делами Президента Республики Беларусь, но не более чем на 20 рабочих дней.

2. На Претендента на покупку распространяются правила и условия, установленные законодательством Республики Беларусь для победителя торгов. Организация и проведение электронных торгов осуществляются в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь.

3. Порядок (Регламент) проведения электронных торгов указан на сайте <https://torgiokonfiskat.by> в разделе «Недвижимости».

Аукцион состоится 24.07.2025 в 15.00 в модуле электронной торговой площадки (ЭТП) РУП «Торговый дом «Восточный» (<https://torgiokonfiskat.by>)

Представление заявления на участие в электронных торгах осуществляется после размещения объявления (извещения) о предстоящих электронных торгах в модуле ЭТП.